

دعای عשרات

دعای عשרات از دعاهای بسیار معتبره است و ما بین نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شیخ نقل می‌کنیم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

به نام خدای بخشنده مهربان پاک و منزّه است خدا و ستایش مخصوص خداست و هیچ‌خدایی جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر از هر چیز است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و قدرت و نیرویی جز از خدای - بلند مرتبه عظیم الشان نخواهد بود

سُبْحَانَ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ

خدا را تسبیح می‌کنم در ساعات شب و حدود روز

سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

خدا را تسبیح می‌کنم وقت صبح و عصر خدا را تسبیح می‌کنم اول شب و اول روز

سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

خدا را تسبیح می‌کنم چون شام کنند و صبح کنند

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

و ستایش مخصوص اوست در آسمانها و زمین و هنگام شب و چون روز به نیمه رسد

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

آن خدایی که زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می‌آورد

وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و زمین را بعد از مرگ (و خزان) آن باز زنده می‌گرداند و همین گونه شما هم پس از مرگ زنده می‌شوید

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگارت خدای صاحب عزت از هر چه خلق توصیف او کنند

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و سلام بر رسولان او و ستایش مخصوص خدای عالمیان است

سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ

پاک و منزه است خدای صاحب ملک و ملکوت منزه است خدای صاحب عزت و اقتدار

سُبْحَانَ ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُهَيَّمِنِ (الْمُبِينِ) الْقُدُّوسِ

منزه است خدای صاحب بزرگی و شأن عظیم پادشاه حقیقی بلند مقام

سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ

پاک و منزه است خدای سلطان عالم که زنده ابد است که نمی میرد منزه است خدای سلطان عالم که زنده ابد است پاکیزه صفات

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ

منزه است خدای پاینده ابدی منزه است خدای زنده پاینده

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

منزه است خدای عظیم الشأن من منزه است خدای بلند مرتبه من

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

منزه است خدای زنده پاینده منزه است خدای بلند مرتبه ترین موجود

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

منزه است و متعالی و بسیار منزه است و پاکیزه صفات پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح

سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بَغَيْرِ تَعْلِيمٍ

منزه است خدا که وجودش دائم و ابدی است و یک لحظه از خلق غافل نیست منزه است خدا که ناآموخته عالم است

سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ

منزه است خدا که آفریننده دیدنیها و نادیدنیها است

سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

منزه است خدا که بندگان را می‌بیند و چشم خلق او را نمی‌بیند و هم اولطیف است و دانا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ وَبَرَكَاتٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

خدایا من شب را از لطف تو صبح گردانیدم در حال نعمت و خیر و برکت و عافیت پس درود بر محمد (ص) و آل او فرست

وَأَتَمِّمْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَعَافِيَتِكَ بِجَاةٍ مِنَ النَّارِ

و این نعمت و خیر و برکت و عافیتت را بر من کامل گردان به اینکه از آتش دوزخ هم نجاتم دهی

وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

و مرا شکر خود و عافیت و فضل و کرمتم مادامی که هستم روزی گردانی

اللَّهُمَّ بُنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ

خدایا من به نور تو هدایت یافتم و به فضل تو بی نیاز شدم و به نعمتت صبح و شام کردم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيداً وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ

خدایا تو را گواه می گیرم و گواهی تو کافی است و باز گواه می گیرم فرشتگان

وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ (أَرْضِيكَ) وَجَمِيعَ خَلْقِكَ

و پیغمبران و رسولان و حاملان عرش و ساکنان زمین و آسمانها و همه خلق تو را

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

که معتقدم به اینکه تو خدای یکتایی و هیچ خدایی جز تو نیست و احدی شریک تو نخواهد بود

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

و اینکه حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنده خاص و پیغمبر توست

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَحِيٍّ وَتَمِيمٌ وَتَحِيٍّ

و اینکه تو بر هر چیز قادری تویی که خلق را زنده می کنی و می میرانی و می میرانی و زنده می گردانی

وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ

و گواهی می دهم که بهشت و دوزخ حق است و روز رستاخیز حق است

وَالسَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و ساعت قیامت خواهد آمد بدون شک و خدا هر که در قبر است بر می انگیزد

وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا

و گواهی می دهم که علی بن ابی طالب (ع) امیر المؤمنین البته بر حق است

وَأَنَّ الْأَنْبِيَاءَ مِنْ وَلَدِهِ هُمُ الْأَنْبِيَاءُ الْهُدَاةُ الْمُهْدِيُونَ غَيْرِ الصَّالِحِينَ وَلَا الْمُضِلِّينَ

و یازده فرزندش همه امامان هدایت یافته و پیشوایان هدایت خلقتند نه گمراه و نه گمراه کننده امتند

وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفُونَ وَحِزْبِكَ الْعَالِبُونَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

و آن امامان اولیاء تو و برگزیدگان تو و حزب غالب و فاتح تواند و خاصان و منتخبان تو از میان خلقتند

وَنُجَبَاؤِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ لَدِينِكَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ

و خالصان (در ایمانند) که تو به خلوص آنها را برای حفظ دین خودانتخاب کردی و میان خلق اختصاص دادی و بر بندگان برگزیدی

وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

و آنان را حجت بر اهل عالم گردانیدی درود تو و سلام و تحیت و رحمت و برکاتت بر آنان باد

اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

خدایا این شهادت را نزد خود در نامه عملم بنویس تا روز قیامت مرا به یاد آوری

وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

و تو از من خوشنود باشی که تو بر خیرخواهی قادری

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا أَضَعَدُ أَوْلَاهُ وَلَا يَنْفَعُ آخِرُهُ

خدایا ستایشی مخصوص توست که اولش بالا رود و آخرش بی پایان باشد

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفِيهَا (كَتِفَيْهَا) وَتُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا

خدایا ستایشی مخصوص توست که آسمان به تواضع برای تو بال بیفکند و زمین و اهلس تو را تسبیح گوید

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ وَلَكَ يَدْبُعِي وَإِلَيْكَ يَنْتَهِي

خدایا ستایشی مخصوص توست که سرمدی و ابدی و بی انتهاست و تمامی نیابد و آن ستایش لایق حضرت تو باشد و به تو منتهی گردد و آن ستایش در وجود تجلی کند

فِيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَمَعِيَ وَقَبْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَفَوْقِي وَتَحْتِي

و برای من و نزد من و با من و پیش از من و بعد از من و پیش رو و بالا و زیر

وَإِذَا مِتُّ وَبَقِيْتُ فَرْدًا وَحِيدًا أُتَمِّ فَنِيْتُ

و چون بمیرم و منفرد و تنها و بی یار و یاور مانم و آنگاه که فنا شوم در همه حال آن ستایش بجا آرم

وَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ أَنْشَرْتُمْ وَبَعَثْتُمْ يَأْمُولَآئِي اللَّهُمَّ

و تو را ستایش می‌کنم هنگامی که باز زنده و برانگیخته شوم ای صاحب اختیار من خدایا

وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمَائِكَ كُلِّهَا

و تو را حمد و شکر به تمام انواع حمد و ستایشهای تو بر جمیع نعمتهای بی‌پایان تو

حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَى مَا تَحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى

تا آنکه حمد من ای پروردگار من پسند تو گردد و موجب خوشنودی تو شود

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَشَرِبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ وَبَسْطَةٍ وَفِي كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ

خدایا تو را حمد می‌کنم بر هر خوراک که تناول کنم و هر شربت که بنوشم و در هر زور بازو و گرفتن و رها کردن و بر هر موئی که بر اندامم هست

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ

خدایا تو را ستایش می‌کنم به حمدی که ابدی باشد به ابدیت تو

وَلَاكُ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ

و تو را حمد می‌کنم به حمدی که منتهی نشود مگر به علم تو

وَلَاكُ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ

و تو را حمد می‌کنم به حمدی که مدتی ندارد جز مشیت تو

وَلَاكُ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَجْرَ لِقَائِهِ إِلَّا رِضَاكَ

و حمد می‌کنم تو را به حمدی که اجر قائلش جز خوشنودی تو نباشد

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ

و تو را حمد می‌کنم بر حلم تو بعد از علم تو

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ

و بر عفو تو پس از قدرتت

وَلَاكُ الْحَمْدُ بِاعْتِثِ الْحَمْدِ وَلَاكُ الْحَمْدُ وَارِثِ الْحَمْدِ

و حمد تو را سزااست که حمد را تو برانگیخته و باز به تو باز می‌گردد

وَلَاكُ الْحَمْدُ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَلَاكُ الْحَمْدُ مُنْتَهَى الْحَمْدِ

و حمد تو را سزاست از اول پیدایش حمد و انتهای آن

وَلَاكُ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَاكُ الْحَمْدُ مُشْتَرِي الْحَمْدِ

و حمد سزاوار توست که حمد را تو در بنده ایجاد کنی و حمد تو را سزاست که مشتری حمدی

وَلَاكُ الْحَمْدُ وَوَلِيَّ الْحَمْدِ وَلَاكُ الْحَمْدُ قَدِيمَ الْحَمْدِ

و صاحب حمد و حمد تو را سزاست که قدیم ذاتی

وَلَاكُ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَائِمَ الْمَجْدِ

و حمد تو را سزاست که وعدهات صدق و عهدت پایدار و سپاهت مقتدر و غالب است و بزرگواریت ثابت

وَلَاكُ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ (مُنْزِلَ) الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ

و حمد تو را سزاست که درجاتت بلند است و دعای خلق را تو مستجاب می کنی و آیات با عظمت و برکت را از

بالای هفت آسمان تو نازل می گردانی

عَظِيمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجَ الثُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ

و روشنی را از تاریکی تو بیرون می آوری

وَمُخْرِجَ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلِ الْمُحْسَنَاتِ دَرَجَاتٍ

و هر کس در تاریکی است تو به عالم نور می آوری و تویی که بدیها را به خوبیها مبدل کرده مطابق خوبیها درجه و مقام می دهی

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لِإِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ

خدایا حمد سزاوار توست که بخشنده گناه و پذیرنده توبه بندگان و بسیار سخت عقاب و صاحب لطف و احسانی خدایا غیر تو نیست و بازگشت همه بسوی توست

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

خدایا تو را حمد می کنم در شب چون جهان را تاریک کند و تو را حمد می کنم در روز چون جهان را روشن سازد

وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

و تو را حمد می کنم در آخر و در اول

وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّمَاءِ

و تو را حمد می کنم به عدد ستارگان و عدد ملائکه آسمان

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّرَى وَالْحَصَى وَالنَّوَى

و تو را حمد می‌کنم به عدد خاک و ریگ و هسته‌های عالم

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي جَوِّ السَّمَاءِ وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي جَوْفِ الْأَرْضِ

و تو را حمد می‌کنم به عدد هر چه در میان آسمان و تو را حمد می‌کنم به عدد هر چه در جوف زمین است

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْزَانِ مِيَاهِ الْبِحَارِ وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ

و تو را حمد می‌کنم به عدد وزن آب دریاها و تو را حمد می‌کنم به عدد برگ درختان

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ

و تو را حمد کنم به عدد هر چه در روی زمین است

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ

و تو را حمد می‌کنم به عدد آنچه در لوح و کتاب تو بشمارش آید

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ

و تو را حمد می‌کنم به عدد آنچه علم تو به آن احاطه دارد

وَلَاكُ الْحَمْدُ عَدَدَ الْإِنْسِ وَالْمَجْنِّ وَالْهُوَامِّ وَالطَّيْرِ وَالْبَهَائِمِ وَالسَّبَاعِ

و تو را حمد می‌کنم به عدد جن و انس و خزندگان و مرغان هوا و چرندگان و درندگان

حَمْدُ أَكْثَرِ أَطْيَابٍ مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى وَكَمَا يُدْبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ

به حمدی بسیار نیکو و با برکت در آن حمد آن گونه که تو ای خدای من دوست داری و موجب خوشنودی تو و لایق مقام ذات بزرگوار و عز و جلال توست

پس می‌گویی ده مرتبه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هیچ خدایی بجز خدا نیست او یکتا و بی‌شریک است ملک وجود همه از اوست و ستایش مخصوص او و او لطیف است و دانا

و ده مرتبه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي

هیچ خدایی بجز خدای یکتا نیست او یگانه و بی‌شریک است و ملک وجود از او و ستایش خاص اوست که خلق را زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و باز زنده می‌کند

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و او خود زنده ابدی است و هر خیر و نیکی به دست اوست و او بر هر چیز تواناست

و ده مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

آمرزش می طلبم از خدایی که بجز او خدای زنده ابدی نیست و بسوی او از گنه باز می گردم

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

ای خدا ای خدا

و ده مرتبه

يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ

ای بخشنده ای بخشنده

و ده مرتبه

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

ای مهربان ای مهربان

و ده مرتبه

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ای پدید آورنده آسمانها و زمین

و ده مرتبه

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای صاحب جلال و بزرگواری

و ده مرتبه

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

ای مهربان و ای صاحب منت بر خلق

و ده مرتبه

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

ای زنده ای پاینده

و ده مرتبه

يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ای زنده ابدی که هیچ خدایی جز تو نیست

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ای خدا ای که هیچ خدایی جز تو نیست

و ده مرتبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدای بخشنده مهربان

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

خدایا آنچه را که سزاوار توست با من بجای آور

و ده مرتبه

آمِينَ آمِينَ

آمین آمین

و ده مرتبه

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

پس می گویی

اللَّهُمَّ اصْنَعْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَصْنَعْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

خدایا با من آن کن که لایق بزرگواری توست نه آنکه سزاوار من است

فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ المَعْفِرَةِ وَأَنَا أَهْلُ الذُّنُوبِ وَالخَطَايَا

که تو لایق آنی که از تو بترسند و از تو مغفرت و آمرزش طلبند و من اهل گناهان و خطاهای بسیارم

فَارْحَمْنِي يَا مَوْلَايَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

پس به حالم ترحم کن ای مولای من که تو مهربانترین مهربانان عالمی

و نیز ده مرتبه می گویی

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ

هیچ قدرت و نیرویی جز از خدا نیست بر او توکل و اعتماد می کنم بر آن خدایی که زنده ابدی است

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

و حمد مخصوص خداست که فرزندی نگرفته و شریکی در ملک و سلطنت ندارد

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا

و قدرتش از یاری خلق بی نیاز است و او را پیوسته به بزرگی یاد کن.